

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/19/2020
Identifikačné číslo spisu: 1016200269
Dátum vydania rozhodnutia: 2. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1016200269.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky) EAGLE SECURITY, a. s., so sídlom Gagarinova 10/A, 821 05 Bratislava, IČO: 35 800 259, právne zastúpená advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., so sídlom Zámocká 5, 811 01 Bratislava, IČO: 35 943 882, proti žalovanému Úradu pre verejné obstarávanie, so sídlom Ružová dolina 10, 821 09 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 15173-6000/2015-ON/242 zo dňa 2. februára 2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/32/2016-52 zo dňa 18. januára 2018, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Úrad pre verejné obstarávanie rozhodnutím č. 15173-6000/2015-ON/242 zo dňa 2. februára 2016 vo veci námietok žalobkyne označených ako námietky smerujúce podľa § 138 ods. 2 písm. g) zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 25/2006 Z.z.“) proti úkonu kontrolovaného inému ako uvedenému v písm. a) až f) vo verejnej súťaži na predmet zákazky „Strážna služba“, vyhlásenej verejným obstarávateľom SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik (ďalej aj ako „kontrolovaný“), vo Vestníku verejného obstarávania č. 186/2015 zo dňa 21.09.2015 pod značkou 19052 - MSS, zastavil konanie o námietkach žalobkyne podľa § 139 ods. 1 písm. j) zákona č. 25/2006 Z.z.

II.

Konanie na krajskom súde

2. Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 190 Správny súdny poriadok (ďalej len S.s.p.) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

3. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že kontrolovaný SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, vyhlásil verejnú súťaž na predmet zákazky „Strážna služba“ vo Vestníku verejného č. 186/2015 zo dňa 21.09.2015 pod značkou 19052 - MSS. V závislosti od predmetu typu kontrolovaného a predpokladanej hodnoty zákazky vo výške 3.000.000 € išlo o nadlimitnú zákazku na poskytovanie služieb. V lehote na predkladanie ponúk, t. j. do 27.10.2015 do 10:00 hod., ponuku predložili 2 uchádzači. Otváranie častí ponúk označených ako „Ostatné“ sa uskutočnilo dňa 27.10.2015.

4. Dňa 06.10.2015 kontrolovaný poskytol, resp. zverejnil vo svojom profile list č. B V/2015/28 zo dňa 05.10.2015 označený ako „PÍDOMNÉ OZNÁMENIE O VYBAVENÍ ŽIADOSTI O NÁPRAVU - ZASLANIE“. Dňa 13.10.2015 kontrolovaný poskytol, resp. zverejnil vo svojom profile list označený ako „REVÍZNE POSTUPY, OPRAVA, ZMENA, ÚPRAVA - ZO DŇA 13.10.2015 - VERZIA Č. 3“.

5. Žalobkyňa doručila žalovanému dňa 22.10.2015 námietky označené podľa § 138 písm. g) zákona č. 25/2006 Z.z. ako námietky smerujúce voči inému úkonu verejného obstarávateľa než úkonu uvedenému v § 138 ods. 2 písm. a) až f) zákona č. 25/2006 Z.z. Uviedla, že dňa 06.10.2015 kontrolovaný zverejnil vo svojom profile list č. B V/2015/28 zo dňa 05.10.2015 označený ako „PÍDOMNÉ OZNÁMENIE O VYBAVENÍ ŽIADOSTI O NÁPRAVU - ZASLANIE“ a dňa 13.10.2015 kontrolovaný zverejnil vo svojom profile list označený ako „REVÍZNE POSTUPY, OPRAVA, ZMENA, ÚPRAVA - ZO DŇA 13.10.2015 - VERZIA Č. 3“ a tieto považovala za iný úkon kontrolovaného, proti ktorému smerujú jej námietky. V predmetnej veci došlo k zastaveniu konania o námietkach žalobkyne podľa § 139 ods. 1 písm. j) zákona č. 25/2006 Z.z.

6. V prvom rade sa krajský súd zaoberal otázkou posúdenia charakteru podaných námietok žalobkyňou dňa 22.10.2015 podľa § 138 písm. g) zákona č. 25/2006 Z.z. ako námietky smerujúcej voči inému úkonu verejného obstarávateľa než úkonu uvedenému v § 138 ods. 2 písm. a) až f) zákona č. 25/2006 Z.z.

7. Konanie o námietkach spadá pod výkon dohľadu nad verejným obstarávaním žalovaného. Zákon o verejnom obstarávaní v § 138 ods. 6 stanovuje náležitosti podaných námietok, a to konkrétne identifikačné údaje navrhovateľa, b) identifikačné údaje kontrolovaného, c) označenie verejného obstarávania, proti ktorému námietky smerujú, d) označenie skutočností, proti ktorým námietky podľa odseku 2 smerujú, pričom ak podaniu námietok musí predchádzať doručenie žiadosti o nápravu, námietky nemôžu ísť nad rámec obsahu žiadosti o nápravu, e) opis rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov, f) návrh na rozhodnutie o námietkach podľa § 139 ods. 2 alebo 3, g) podpis navrhovateľa alebo osoby oprávnenej konať za navrhovateľa. Krajský súd poznamenal, že opis rozhodujúcich skutočností určuje smerovanie námietok v zmysle § 138 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z.z., práve opis rozhodujúcich skutočností je prejavom vôle navrhovateľa namietat' a konkretizovať to, čo zasiahlo do práv alebo právom chránených záujmov navrhovateľa. Naopak označenie skutočností, proti ktorým námietky podľa odseku 2 smerujú predstavuje len formálnu náležitosť, ktorou navrhovateľ označuje svoje podanie.

8. Aj zo znenia § 139 ods. 7, druhá veta zákona č. 25/2006 Z.z., podľa ktorého „Úrad je viazaný obsahom predmetnej námietky“, nesporne vyplýva, že žalovaný nie je viazaný označením námietok žalobkyňou pod konkrétny dôvod, preto možno uzavrieť, že každé námietky musí žalovaný posudzovať vždy podľa skutočného obsahu a nie podľa formálneho označenia podania.

9. Žalovaný k označeniu námietok žalobkyne ako „Námietky proti úkonu verejného obstarávateľa inému ako uvedenému v písmenách a) až f)“ konštatoval, že označenie námietok nekorešponduje s ich

obsahom s tým, že po posúdení obsahu námietok dospel k záveru, že námietky žalobkyne smerujú podľa § 138 ods. 2 písm. b) zákona č. 25/2006 Z.z. proti podmienkam uvedeným v súťažných podkladoch alebo v iných dokumentoch poskytnutých v lehote na predkladanie ponúk. V posudzovanej veci išlo o námietky, ktoré smerujú proti podmienkam uvedeným v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v iných dokumentoch, ktoré sú poskytované zo strany verejného obstarávateľa resp. obstarávateľa záujemcom alebo uchádzačom na účely skoncipovania ponuky a tieto je možné uplatniť výlučne podľa § 138 ods. 2 písm. b) zákona č. 25/2006 Z.z.

10. Taktiež z administratívneho spisu vyplynulo, že kontrolovaný vo vyjadrení k podaným námietkam poukázal na to, že žalobkyňa (navrhovateľka) označuje námietky ako námietky smerujúce proti úkonu kontrolovaného inému ako uvedenému v písm. a) až f), avšak uvádza skutočnosti známe už v oznámení zverejnenom vo vestníkoch a v súťažných podkladoch, a preto námietky navrhovateľky majú smerovať proti podmienkam uvedeným v oznámení alebo v súťažných podkladoch, ktorým mala predchádzať žiadosť o nápravu.

11. Podľa názoru krajského súdu žalovaný v predmetnej veci postupoval správne, keď vychádzal pri posudzovaní námietok žalobkyne z materiálneho chápania, teda neposudzoval podanie podľa jeho formálneho označenia, ale podľa jeho obsahu. Na základe reálneho obsahu námietok žalovaný posudzoval podanie žalobkyne tým spôsobom, že námietkam prisúdil význam, zodpovedajúci obsahu námietok, ich vnútornej skladbe, logike, zvolenej argumentácii, použitým výrazovým prostriedkom a celkovému zmyslu námietok žalobkyne.

12. Krajský súd je vzhľadom na tieto skutočnosti názoru, že žalovaný súladne so zákonom posudzoval námietky žalobkyne podľa obsahu a teda možno uzavrieť, že v danom prípade námietky žalobkyne sú námietkami smerujúcimi proti podmienkam uvedeným v súťažných podkladoch alebo v iných dokumentoch poskytnutých v lehote na predkladanie ponúk.

13. Krajský súd považoval za potrebné uviesť, že konanie o námietkach je prísne formalizovaným procesom a absencia zákonom požadovaných náležitostí podaných námietok je dôvodom pre obligatórne zastavenie konania o námietkach v zmysle § 139 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z.z. V § 138 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z.z. je stanovená obligatórna podmienka pre vznik oprávnenia podať námietky voči rozhodnutiu, postupu, či konaniu verejného obstarávateľa, obstarávateľa, resp. osoby podľa § 7 zákona č. 25/2006 Z.z., a to podanie žiadosti o nápravu podľa § 136 zákona č. 25/2006 Z.z. V danom prípade bola absencia doručenia žiadosti o nápravu zo strany žalobcu nesporná, a preto žalovaný musel konanie o námietkach v zmysle § 139 ods. 1 písm. j) zákona č. 25/2006 Z.z. zastaviť.

14. Krajský súd námietku žalobkyne, ktorou namietala, že jej bola odňatá možnosť konať pred správnym orgánom, keď žalovaný bez toho, aby so svojim úmyslom vopred oboznámil žalobkyňu, tieto námietky právne kvalifikoval "podľa obsahu", považoval za nedôvodnú. Žalovanému povinnosť umožniť žalobkyňi pred rozhodnutím vyjadriť sa k takémuto postupu nevyplýva, práve naopak podľa § 153 zákona č. 25/2006 Z.z. je vylúčená aplikácia § 19 Správneho poriadku, ktorá by umožnila žalovaného vyzvať na doplnenie podania. Ustanovenie § 139 ods. 6 zákona č. 25/2006 Z.z. upravuje možnosť žalovaného (nie povinnosť na rozdiel od úpravy § 33 ods. 2 Správneho poriadku) oboznámiť účastníka konania s podkladom rozhodnutia alebo podať účastníkovi konania informáciu o záveroch konania o námietkach, avšak len v prípade meritórneho rozhodovania o námietkach, a v danom prípade však o meritórne rozhodnutie o námietkach nešlo.

15. Zákon neukladá povinnosť a ani neumožňuje žalovanému pred vydaním rozhodnutia o námietkach poskytnúť priestor resp. možnosť na vyjadrenie sa, vypočutie žalobkyne za predpokladu, že ide o procesné rozhodnutie v konaní o námietkach, tak ako to bolo v prejednávanej veci. Krajský súd pripomenul, že úprava verejného obstarávania vychádzajúca zo zákona č. 25/2006 Z.z. je typom sui generis. V zmysle zákona o verejnom obstarávaní ide o špecifický druh rozhodovania s formálnymi obsahovými náležitosťami, ktoré sú pre posúdenie dôvodnosti námietok pre žalovaného rozhodujúce. Ustanovenie § 139 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z.z. je formulované kogentne, teda v prípade, ak nastane niektorá zo skutočností v ňom uvedených, žalovaný je povinný konanie o námietkach zastaviť, pričom zákon neumožňuje žalovanému poskytnúť účastníkom konania možnosť oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia a prípadne ich aj vypočúť. S poukazom na vyššie uvedenú konštatáciu krajský súd

nemohol súhlasiť preto ani s tvrdením žalobkyne, že ak žalovaný neoboznámil žalobkyňu s tým, že jej námietky mieni "prekvalifikovať" a pred rozhodnutím jej nevytvoril dostatočný procesný priestor na "vypočutie", tak tým porušil základné právo garantované Chartou základných práv EÚ, právo na vypočutie, čl. 41 ods. 2 písm. a).

16. Rovnako aj tvrdenie žalobkyne, že takýmto postupom odňal žalovaný správny orgán žalobkyňi možnosť konať pred správnym orgánom, keďže jej neumožnil k takémuto zásadnému procesnému úkonu akým je posúdenie jeho úkonu (nie ako námietky voči inému úkonu, ale ako námietky proti podmienkam) vopred vyjadriť sa tak, aby žalobkyňa sa mohla pred rozhodnutím vyjadriť k takémuto postupu, čím žalovaný správny orgán porušil princíp kontradiktórnosti, vzhľadom na už vyššie uvedené vyhodnotil ako nedôvodné. V tomto smere krajský súd poznamenal, že uplatnenie zásady kontradiktórnosti v prípade zastavenia konania o námietkach pre nesplnenie procesných náležitostí v zmysle § 139 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z.z. možné nie je.

17. Pokiaľ žalobkyňa v tomto smere poukázala na Rozhodnutie ESLP Čepek proti Česká republika, spis. zn. 9815/10, ktorý považoval za odňatie možnosti konať pred súdom i to, že súd neoboznámil účastníkov konania s tým, že mieni aplikovať ustanovenie § 150 O.s.p., správny súd sa plne stotožnil s argumentáciou žalovaného, keď uviedol, že predmetné rozhodnutie sa týka obsahovo odlišnej veci, a to aplikácie § 150 zákona č. 99/1963 Sb. a v tomto rozhodnutí nie je pre toto konanie relevantná analógia, ktorá by podporovala tvrdenia žalobkyne alebo poukazovala na nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. Žalovaný správne podotkol, že slovné spojenie „nemusí soud“ predmetného ustanovenia zakladá možnosť súdu sa v tejto veci rozhodnúť na základe správnej úvahy, čo žalovanému zákon neumožňuje. Navyše sa predmetné rozhodnutie ESLP týka súdneho konania, a nie konania pred správnym orgánom.

18. Na základe obsahu administratívneho spisu a napadnutého rozhodnutia správny súd po vykonaní súdneho prieskumu jeho zákonnosti konštatoval, že žalovaný odôvodnil, prečo pri posudzovaní charakteru podaných námietok žalobkyne vychádzal z ich obsahu, a nie z ich formálneho označenia, ako aj dôvody, ktoré viedli k zastaveniu konania, s tým, že dostatočným a zrozumiteľným spôsobom posúdil legitimitu svojho postupu v nadväznosti na ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní. Vzhľadom na uvedené aj námietku žalobkyne o nepreskúmateľnosti žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú.

19. Tvrdenie žalobkyne, že postup žalovaného správneho orgánu bol v príkrom rozpore so zásadou proporcionality, ktorá zásada požaduje, aby medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom bola zachovaná primeranosť, a preto takúto vadu je možné kvalifikovať ako dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. g) S.s.p., správny súd vyhodnotil ako právne irelevantné z dôvodu, že žalobkyňa bola v zmysle § 183 S.s.p. oprávnená rozšíriť svoju žalobu alebo uviesť ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby, čo je v prejednávanej veci 30 dní od doručenia rozhodnutia žalovaného, proti ktorému smeruje. Žalobkyňi bolo žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného doručené dňa 05.02.2016, a replika žalobkyne, v rámci ktorej žalobkyňa túto námietku uviedla bola súdu doručená dňa 19.06.2017, teda po lehote stanovenej v zákonom.

20. Rovnako aj tvrdenie žalobkyne o odňatí možnosti žalobkyne konať pred súdom z dôvodu postupu žalovaného krajský súd považoval za nedôvodné, keď žalobkyňa svoje právo podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného v zmysle § 139 ods. 10 zákona č. 25/2006 Z. z. uplatnila, tým že dňa 22.02.2016 podala žalobu na súd.

21. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 167 ods.1 S.s.p. tak, že žalobkyňi náhradu trov konania pre jej neúspech nepriznal.

III.

Konanie na kasačnom súde

22. Proti rozsudku správneho súdu podala žalobkyňa (sťažovateľka) v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) S.s.p., a navrhla kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

23. Sťažovateľka trvala na svojich vyjadreniach, že námietky žalobkyne bolo nutné v danom prípade posúdiť ako námietky podané podľa § 138 ods. 2 písm. g) zákona č. 25/2006 Z.z. Tým, že žalovaný námietky prekvalifikoval a vydal procesné rozhodnutie o zastavení konania o námietkach bez toho, aby sa žalobkyňa mohla účinne brániť tak, aby bol zachovaný štandard spravodlivého konania pred správnym orgánom, odňal jej možnosť konať pred správnym orgánom. Zároveň má za to, že žalovaný jej námietky nesprávne právne posúdil.

24. Sťažovateľka tiež namietala, že krajský súd sa nedostatočne vysporiadal s eurokonformným výkladom a prihliadal len na znenie národného zákona (zákona č. 25/2006 Z.z.). Sťažovateľka poukázala na Chartu základných práv a judikatúru Súdneho dvora EÚ.

25. Sťažovateľka ďalej namietala, že krajský súd sa nevysporiadal s námietkou, že postup žalovaného bol v rozpore so zásadou proporcionality. Tým, že sa krajský súd k danej námietke relevantne nevyjadril došlo k pochybeniu na strane krajského súdu, a preto je potrebné považovať napadnuté rozhodnutie krajského súdu za nepreskúmateľné.

26. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že krajský súd v merite veci rozhodol správne, napadnutý rozsudok riadne a podrobne odôvodnil, vysporiadal sa so všetkými podstatnými námietkami žalobkyne a vec správne právne posúdil, a preto navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

IV.

Právny názor Najvyššieho správneho súdu SR

27. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky odo dňa 1. augusta 2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a bola jej pridelená sp. zn. 2Sžfk/19/2020. Od 1. augusta 2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 1S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

28. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 S.s.p., § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho správneho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 2. februára 2022 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

29. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľka domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného o zastavení konania o námietkach podľa § 139 ods. 1 písm. j) zákona č. 25/2006 Z.z., a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, a konanie týmto rozhodnutiam

predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľky sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení splnenia podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ako aj sťažovateľkou, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

30. Podľa § 136 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z. z., uchádzač, záujemca, účastník alebo osoba, ktorej práva alebo právom chránené záujmy boli alebo mohli byť dotknuté postupom verejného obstarávateľa, obstarávateľa alebo osoby podľa § 7, môže podať žiadosť o nápravu proti

a) zámeru uzavrieť zmluvu alebo koncesnú zmluvu na práce uverejnenom podľa § 22 ods. 6, proti podmienkam uvedeným v oznámení podľa § 50 ods. 4, § 67 ods. 2, § 77, § 105 ods. 5 alebo § 108b ods. 4,

b) podmienkam uvedeným v súťažných podkladoch alebo v iných dokumentoch poskytnutých verejným obstarávateľom, obstarávateľom alebo osobou podľa § 7 v lehote na predkladanie ponúk alebo proti podmienkam uvedeným v súťažných podmienkach v súťaži návrhov poskytnutých v lehote na predkladanie návrhov,

c) podmienkam uvedeným vo výzve na predkladanie ponúk alebo návrhov

31. Podľa § 138 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z.z., podaniu námietok musí predchádzať doručenie žiadosti o nápravu verejnemu obstarávateľovi, obstarávateľovi alebo osobe podľa § 7. Táto povinnosť sa nevzťahuje na podanie námietok podľa odseku 2 písm. d) až g) a na podanie námietok orgánom štátnej správy podľa § 137 ods. 2 písm. b).

32. Podľa § 138 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z.z., uchádzač, záujemca, účastník alebo osoba, ktorej práva alebo právom chránené záujmy boli alebo mohli byť dotknuté postupom kontrolovaného alebo orgán štátnej správy podľa § 137 ods. 2 písm. b) (ďalej len "navrhovateľ") môže pred uzavretím zmluvy, koncesnej zmluvy alebo rámcovej dohody podať námietky proti

a) zámeru uzavrieť zmluvu alebo koncesnú zmluvu na práce uverejnenom podľa § 22 ods. 6, proti podmienkam uvedeným v oznámení podľa § 50 ods. 4, § 67 ods. 2, § 77, § 105 ods. 5 alebo § 108b ods. 4,

b) podmienkam uvedeným v súťažných podkladoch alebo v iných dokumentoch poskytnutých v lehote na predkladanie ponúk alebo podmienkam uvedeným v súťažných podmienkach v súťaži návrhov poskytnutých v lehote na predkladanie návrhov,

c) podmienkam uvedeným vo výzve na predkladanie ponúk alebo návrhov,

d) výberu záujemcov v užšej súťaži podľa § 52 ods. 1 a § 82 ods. 1, v rokovacom konaní so zverejnením podľa § 56 ods. 1 a § 85 ods. 1, v súťažnom dialógu podľa § 60 ods. 3, v súťaži návrhov podľa § 105 ods. 2 alebo proti výberu záujemcov pri zadávaní zákazky v oblasti obrany a bezpečnosti podľa § 108i ods. 1,

e) vylúčeniu uchádzača, záujemcu alebo účastníka,

f) vyhodnoteniu ponúk alebo návrhov,

g) úkonu kontrolovaného inému ako uvedenému v písmenách a) až f).

33. Podľa § 138 ods. 6 zákona č. 25/2006 Z.z., námietky doručené úradu musia obsahovať

a) identifikačné údaje navrhovateľa,

b) identifikačné údaje kontrolovaného,

c) označenie verejného obstarávania, proti ktorému námietky smerujú,

d) označenie skutočností, proti ktorým námietky podľa odseku 2 smerujú, pričom ak podaniu námietok musí predchádzať doručenie žiadosti o nápravu, námietky nemôžu ísť nad rámec obsahu žiadosti o nápravu,

e) opis rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov,

f) návrh na rozhodnutie o námietkach podľa § 139 ods. 2 alebo 3,

g) podpis navrhovateľa alebo osoby oprávnenej konať za navrhovateľa.

34. Podľa § 139 ods. 1 písm. j) zákona č. 25/2006 Z.z., úrad zastaví rozhodnutím konanie o námietkach, ak žiadosť o nápravu nebola doručená verejnému obstarávateľovi, obstarávateľovi alebo osobe podľa § 7 v lehotách podľa § 136 ods. 3 a 4 alebo ak žiadosť o nápravu ani po výzve na odstránenie nedostatkov podľa § 136 ods. 4 nemá predpísané náležitosti, ak ide o námietky podľa § 138 ods. 2 písm. a) až c).

35. Podľa § 139 ods. 7 zákona č. 25/2006 Z.z., úrad v konaní o námietkach preskúmava len zákonnosť postupu kontrolovaného a úvahy, ktorými sa kontrolovaný pri postupe podľa tohto zákona riadil, preskúmava úrad len vtedy, ak sú celkom zjavne mimo medzí, ktoré ustanovuje tento zákon. Úrad je viazaný obsahom podanej námietky; to neplatí, ak ide o námietky podané orgánom štátnej správy podľa § 137 ods. 2 písm. b).

36. Kľúčovou otázkou v tomto konaní bolo posúdenie charakteru podaných námietok sťažovateľky zo dňa 22.10.2015 podľa § 138 písm. g) zákona č. 25/2006 Z.z. ako námietok smerujúcich voči inému úkonu verejného obstarávateľa než úkonu uvedenému v § 138 ods. 2 písm. a) až f) zákona č. 25/2006 Z.z.

37. Po preštudovaní súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, sa kasačný súd stotožnil s názorom žalovaného ako aj krajského súdu. K označeniu námietok žalobkyne ako „námietky proti úkonu verejného obstarávateľa inému ako uvedenému v písmenách a) a ž f)“ aj kasačný súd konštatuje, že toto označenie námietok nekorešponduje s ich obsahom s tým, že námietky žalobkyne smerujú podľa § 138 ods. 2 písm. b) zákona č. 25/2006 Z.z. proti podmienkam uvedeným v súťažných podkladoch alebo v iných dokumentoch poskytnutých v lehote na predkladanie ponúk. Teda išlo o námietky, ktoré smerujú proti podmienkam uvedeným v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo iných dokumentoch, ktoré sú poskytované zo strany verejného obstarávateľa záujemcom alebo uchádzačom na účely skoncipovania ponuky a tieto je možné uplatniť výlučne podľa § 138 ods. 2 písm. b) zákona č. 25/2006 Z.z. Kasačný súd uvádza, že žalovaný postupoval správne keď námietky sťažovateľky posudzoval podľa obsahu a nielen podľa označenia.

38. Zo zákona č. 25/2006 Z.z. vyplýva, že podaniu námietok musí predchádzať doručenie žiadosti o nápravu verejnému obstarávateľovi, pričom táto povinnosť sa nevzťahuje na podanie námietok podľa § 138 ods. 2 písm. d) až g) zákona č. 25/2006 Z.z. To znamená, že v prípade podania námietok podľa § 138 ods. 2 písm. b) zákona č. 25/2006 Z.z., ako je tomu v tomto prípade, musí predchádzať podanie žiadosti o nápravu. Z administratívneho spisu vyplýva, a tiež medzi účastníkmi konania nie je sporné, že sťažovateľka žiadosť o nápravu nedoručila. Tým, že pre konanie o námietkach sťažovateľky neboli splnené všetky zákonne predpoklady, čím pre žalovaného nastala neodstrániteľná prekážka brániaca meritórnemu rozhodovaniu v konaní o námietkach, žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď konanie o námietkach podľa § 139 ods. 1 písm. j) zákona č. 25/2006 Z.z. zastavil.

39. Kasačný súd k veci dodáva, že konanie o námietkach podľa zákona č. 25/2006 Z.z. je pomerne prísne formalizovaným procesom a absencia zákonom požadovaných náležitostí podaných námietok je dôvodom na obligatórne zastavenie konania o námietkach. Podľa § 153 zákona č. 25/2006 Z.z. je vylúčená aplikácia § 19 Správneho poriadku, ktorá by umožnila žalovanému vyzvať sťažovateľa na doplnenie podania. Z § 139 ods. 6 zákona č. 25/2006 Z.z. vyplýva, že žalovaný môže oboznámiť účastníka konania s podkladom rozhodnutia alebo podať účastníkovi konania informáciu o záveroch konania o námietkach avšak len v prípade meritórného rozhodovania o námietkach, ale v tomto prípade o meritórne rozhodnutie o námietkach nešlo.

40. K námietkam nedostatočného vysporiadania sa krajského súdu s eurokonformným výkladom a tvrdením sťažovateľky, že sa krajský súd nevysporiadal s námietkou, že postup žalovaného bol v rozpore so zásadou proporcionality kasačný súd uvádza, že sú právne irelevantné z dôvodu, že sťažovateľka uvedené námietky uviedla až po zákonom stanovenej lehote na podanie žaloby a z dôvodu, že v kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové dôkazy a skutočnosti (§ 441 S.s.p.).

41. Čo sa týka ďalších kasačných námietok kasačný súd dáva do pozornosti, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Kasačný súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré aj náležite odôvodnil.

42. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľky sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

43. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľke, ktorá v tomto konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

44. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.